

Iedes saadanne Udlandinge paa ander Maade skulde bidrage til Forsvaret (jofr. Betænkning af Forsvarskommissionen 1866, B. Christensens Separatvotum S. 283 § 10.) Med Hensyn til andre Bestemmelser, der muligvis burde finde sin Plads i en Lov som den omhandlede, fortjener det nærmere Overveielse, om den ikke tillige burde indeholde almindelige Oplysninger om Maaden, hvorpaa Indfødsret søges, og navnlig om Indholdet af Indenrigsministeriets Cirkulære af 3die Juni 1874 eller Lignende ikke burde optages. For saa vidt man, hvad der maa anses for meget ønskeligt, i en eneste Lov vil samle alle hidtil spredte, men endnu gjældende Lovbestemmelser om dette Emne, er det en Selsølgge, at ogsaa Lov af 25de Marts 1871, indeholdende Tillæg til Indfødsretsloven af 15de Januar 1776, maa medtages derunder.

Udvalget har havt sin Dyrkerksomhed henvendt paa den Alighed, som finder Sted derved, at det uden for Kjøbenhavn, kræves af tyffjødte Ansøgere om Indfødsret, at deres Børn nyde dansk Undervisning og Opdragelse, medens dette Krav ikke hidtil har været tilliet til saadanne Ansøgere, som bo i Kjøbenhavn og lade deres Børn besøge Petri Skoler, hvor Undervisningsproget er gennemgaaende tyft i alle Fag, og Dansk kun læres som et fremmed Sprog. Denne Alighed tror man imidlertid ikke for Liden at kunne indskrænke paa anden Maade end ved imod de sidste at være strængere i andre eller flere Henseender med Hensyn til Oplysninger om dansk Sind og Tænkemaade.

Uf de paa nærværende Lovforslag opførte Personer har man saaledes havt Betænkneligheder ved at anbefale til Meddelelse af Indfødsret de under Nr. 10 og 28 nævnte, som ei alene har Børn i Petri Kirkefcole, men tillige ere gifte med tyffjødte Kvinder. Disse Betænkneligheder ere dog havede, da man af de Bevisligheder, som ledsage Ansøgningerne, har set, at almenagtede og paalidelige danske Mænd erklære, at Forældrene „altid“ eller „ubelukkende“ tale Dansk i deres Hjem.

I Anledning af, at det Landssthingsudvalg som den 31te Oktober 1874 afgav Betænkning over et lignende Lovforslag som nærværende, i denne Betænkning fremsatte visse Grundsætninger, som formentlig burde være ledende ved Indfødsrets Meddelelse, og blandt disse Grundsætninger ogsaa den:

at Ansøgerne skulle være anbefalede af Byraad eller Sogneraad i de Kommuner, hvori de have nedfat sig,

skal Udvalget saa langt fra gjøre nogen Indsigelse imod, at denne Grundsætning følges i Almindelighed (bortset fra enestaaende Undtagelser), at man tværtimod meget kunde ønske, at den eneste almindelige Undtagelse, som gjøres, maatte bortfalde, hvor ikke overordentlige Omstændigheder maaste kunde tilstede en Afvigelse. Denne almindelige Undtagelse finder Sted med Hensyn til Militære; disse anbefales alene af deres Foresatte (paa nærværende Lovforslag gjælder dette Nr. 8 og 10). Den Betragtning, hvorfra Udvalget gaar ud i dette Tilfælde, er følgende. Ved Meddelelse af Indfødsret opnaas af Mand blandt Andet politisk Valgret, og det er derfor naturligt, at Folkerepresentationen giver sit Samtykke; men tillige opnaas derved kommunal Valgret, hvorfor det synes billigt, at vedkommende kommunale Representation ogsaa høres. Udvalget skal derfor henstille, om det ikke maa anses rigtigt, at Ansøgninger om Indfødsret til Militære ledsages af vedkommende kommunalbestyrelses Anbefaling, om de end ad samme Wei som hidtil indsendes til Ministeriet.

Ikke ringe Betænknelighed har Udvalget havt i d Hensyn til den under Nr. 47 nævnte Ansøger, om hvem kun mindre fyldestgjørende Oplysninger foreligge. Eftersom han var bosiddende i Skanderup Sogn, Ribe Amt, da han indgav sin Ansøgning, har det i Genhold til det ovenfor Fremsatte været Udvalget magtpaaliggende at undersøge, om han anbefales af vedkommende Sogneraad i dets Helhed, og ikke af dets Formand eller et enkelt Sogneraadsmlem alene, i hvilket sidste Tilfælde Udvalget sandsynligvis vilde have foreslaaet, at der i alt Fald ikke ved den først udkommende Lov om Indfødsrets Meddelelse tilstodes ham denne Rettighed. En Undersøgelse af de Andragendet ledsagende Dokumenter har imidlertid godtgjort, at Formanden anbefaler ham „N. S. B.“ (d. e. paa Sogneraadets Begne). Og da Udvalget saaledes har set sine Betænkneligheder havede ogsaa for dennes Vedkommende, med Hensyn til hvem Tvivlen var størst, er det i Stand til at indstille Lovforslaget til Folkethingets uændrede Vedtagelse.

Fredrik Bajer,
Formand og Ordfører.

N. Larsen.

Barentzen.

P. Nielsen.

Lucianus Rosfod.

N. Olsen,
Sekretær.

Bogelius.